

88. Malins milda öga

Scherzando.

I. Dannström.

Ma-lins mil-da ö-ga och dess kind med lå-gor i, vad de döl-ja
 fö-ga hjär-tats svärme-ri; men mot mig hon än-dock är
 stän-digt kall och fjär, Jag mitt kval för-kla-rar, ber och suc-kar
 natt och dag, om hon mig ej sva-rar snart för-tryckt blir jag!

2. En gång här om dagen
 sökte jag att fatta mod,
 jag var så betagen
 och hon log så god:
 »Söta Malin ville du,
 blev jag lycklig nu!»
 O! vad harm och smärta,
 bort hon sprang, men log ändå
 med sitt varma hjärta
 jag fick ensam stå.

3. Älska och förglömmas
 är den grymma dom jag fått;
 Kan en män'ska dömmas
 till en värre lott?
 Tyst mitt hjärta klappa ej,
 Malin säger; »Nej».
 Ack, du kan ej finna
 sällhet uppå jorden mer,
 hjärtan kan du vinna
 men aldrig Malins mer.